

Noëlle Pujol/ Sarah Pucill/ Jean-Claude Rousseau/ Peter Nestler/ Jean-Marie Straub i Danièle Huillet/ Paulino Viota/ Etienne O'Leary/ Jean-Pierre Bouyxou/ Lionel Soukaz/ Marcel Broodthaers/ Rosalind Nashashibi/ Rebecca Meyers/ Peter Hutton/ Maria Ruido/ Phil Collins/ Hito Steyerl/ Philippe Garrel i Michel Taittinger/ Peter Whitehead/ Lech Kowalski/ Stan Brakhage/ J. J. Murphy/ Jack Chambers/ Gunvor Nelson/ Martha Colburn/ Jorge Lorenzo Flores/ Christopher Cogan/ James Broughton/ David Sherman/ Larry Jordan/ J. X. Williams/ Cameron Jamie/ Peter-Conrad Beyer/ Andrew De Freitas/ Mara Mattuschka i Chris Haring/ William K. L. Dickson/ Christopher Steele/ Ashish Avikunthak/ Thomas A. Edison/ Raphael Montañez Ortiz/ Ron Rice/ Alexander Alexeieff i Claire Parker/ Richard Philpott/ Mark Leckey/ Ben Russell/ Andrés Duque.

Programació: Celeste Araújo, Manuel Asín, Loïc Diaz-Ronda, Andrés Duque, Gonzalo de Lucas i Oriol Sánchez.
Direcció: Carolina López.

CCCB – C. Montalegre, 5 – 08001 Barcelona – 933 064 100 – www.cccb.org/xcentric

Diumenge 3 d'abril, 18.30 h AUDITORI

Diaris sense pietat (7): La mare, l'artista i el mirall...

Sóc tu o no sóc tu? Sents que encara sóc part de tu? És possible que no hi hagi res teu dins de mi? Són algunes de les preguntes que sorgeixen d'aquest programa, on dos artistes retraten les seves mares des de posicions pròximes i alhora distanciades. A través de dispositius reflexius que actuen com si fossin miralls, reals o metafòrics, i a diferència de la història dels nois amb les seves mares devoradores, les noies desenvolupen un joc d'acostament progressiu que s'estén des de l'absència completa fins a la mateixa pell. La càmera és l'eina d'aquest procés d'identificació, complex i de vegades dolorós, que estudia l'estranyesa i la intimitat en un mateix moviment.

Histoire racontée par Jean Dognac, Noëlle Pujol, França, 2010, vídeo, 40 min; **Taking my Skin, Sarah Pucill**, Anglaterra, 2006, 16 mm, 35 min.

SESSIONS ESPECIALS

Dilluns 4-dijous 7 d'abril
Institut Francès / CCCB

Amb la col·laboració de:

**INSTITUT
FRANÇAIS**

Films en discussió I: cap estètica sense ètica. Com fer que neixi una imatge nova?

Aquest programa, en forma de projeccions i trobades, planteja com es crea una imatge nova en un sentit estètic o plàstic, en diàleg amb la tradició literària, pictòrica o escultòrica, i alhora polític, lligat a un estat de repressió i clandestinitat sota una dictadura. Seran quatre jornades de trobades sobre cinema, literatura, composició visual o política a partir dels films de Jean-Claude Rousseau, Jean-Marie Straub/Danièle Huillet, Paulino Viota i Peter Nestler, que inclouran un taller de Rousseau, un col·loqui amb Paulino Viota o els dos nous films de Straub a la presentació del projecte de web «Internacional Straub», de la revista *Lumière*.

El punt de partida és la idea d'Oteiza que la manera d'extreure un rostre d'una pedra de manera que es reconegui la representació d'aquest rostre però també el mitjà tècnic amb el qual es produeix, pot ser donar tan sols tres cops precisos de cisell. L'important no és la perfecció del rostre resultant, sinó el reduït nombre de cops. Com es pot aconseguir que neixi una imatge nova? Quins gestos mínims contenen la força de l'acte creatiu? «La idea és que si obtens la imatge (o la realitat figurativa) amb escassa intervenció, amb tot just tres o quatre cops, encara queda present d'alguna manera el material brut; és a dir, l'obra adquireix dues dimensions: veus el rostre, però també la pedra que ha creat el rostre.» (Paulino Viota).

Films en discussió I (1)

Jean-Claude Rousseau va rodar les seves primeres pel·lícules en súper-8, muntant després les bobines íntegres: són films de gran sensibilitat a la variació de la llum, íntims, meditatis i austers, en els quals «mostrar menys permet donar a veure més» (J.-C. Rousseau). *Jeune femme...*, la seva primera pel·lícula, parteix del quadre de Vermeer per indagar en els seus motius i les seves formes compositives (la finestra, el mapa, una carta, el quadre, la model, la llum...) des de les possibilitats rítmiques del cinema. *Keep in Touch* és un quadern de viatge: «Estava a Nova York, a casa d'un amic. Tenia una càmera, però el lloc no em convenia, estava massa ple. Finalment, em vaig atrevir a obrir una porta molt petita que estava més aviat buida. I allà hi havia una cosa per veure, un enquadrament que vaig atrapar.» A més de les projeccions, la sessió consistirà en una lectura i un diàleg amb Rousseau a propòsit de les seves referències (Vermeer, Bresson), la relació entre cinema i pintura, o la composició visual.

20 h Conferència de Jean-Claude Rousseau, seguida de les projeccions:

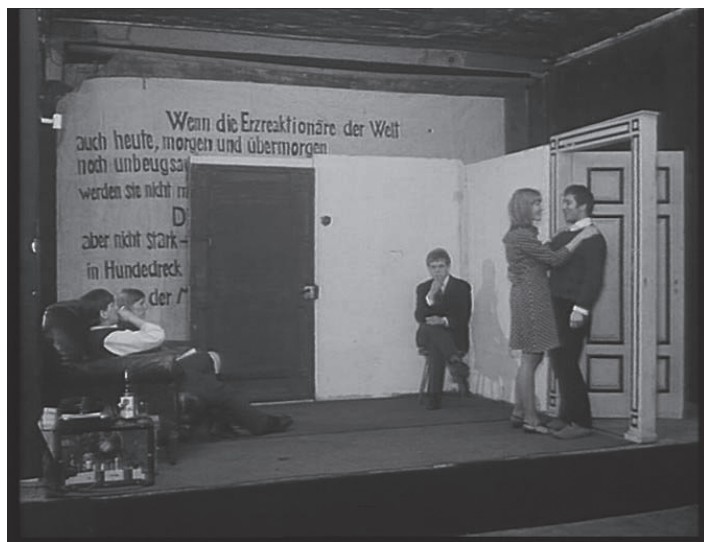
***Keep in Touch*, Jean-Claude Rousseau, 1987, 16 mm, 25 min;**
***Jeune femme à sa fenêtre lisant une lettre*, J.-C. Rousseau, 1983, vídeo, 45 min.**

Films en discussió I (2)

Per la seva extraordinària durada, *La vallée close* potser sigui la pel·lícula de Jean-Claude Rousseau en què més sorprenent resulta que cada element que la compon, cada bobina de súper-8 sense muntar, hagi aconseguit trobar el lloc que li correspon a través de l'ajustat joc mètric en què intenta ordenar-les l'autor (imitant una doble sextina, l'estrofa poètica considerada més difícil pels poetes del classicisme). El mateix es pot dir de la solidaritat dels seus temes. A mesura que avança, la pel·lícula aconsegueix reunir una sèrie de figures disperses, no immediatament relacionades, entre les quals es troben Petrarca i Giordano, Lucreci i un llibre de geografia, un camí que porta a la gruta fosca d'on neix una font, i una parella d'amants d'avui. «Cada pla (enquadrament, imatge, llum) de *La vallée close* emet una tirada de daus i anul·la les tres quartes parts del cinema contemporani, així com els seus directors de fotografia!» (Jean-Marie Straub). La jornada es completa amb un taller gratuït obert al públic a càrrec de Jean-Claude Rousseau, dirigit tant a estudiants de cinema i art com al públic interessat en general, en el qual a partir de fragments de pel·lícules seves i d'altres autors exposarà el peculiar enfocament que ell dóna a aspectes essencials en la creació cinematogràfica, com ara el motiu, l'orientació, l'enquadrament, la llum, la imatge, la visió o la impossibilitat d'un guió previ.

18 h Taller amb Jean-Claude Rousseau.

20 h Projecció: ***La vallée close*, Jean-Claude Rousseau, 1995, 16 mm, 140 min.** Col·loqui posterior amb Jean-Claude Rousseau.

Films en discussió I (3)

La revista *Lumière* presenta el projecte «Internacional Straub», un procés de documentació sobre el mètode Straub realitzat al costat de cineastes i col·laboradors (actors, tècnics, etc.) de Straub i Huillet, que reunirà en el web materials de treball, esbossos, guions, vídeos i nous textos, entrevistes o peces creades per al projecte. A la sessió es presenten els dos nous films de Jean-Marie Straub: *O somma luce*, a partir del Paradiso de Dante; i *L'inconsolable*, una nova adaptació de Pavese (*Diàlegs amb Leucò*) a Buti. A continuació es presenta *De son appartement*: en la soledat del seu apartament, Rousseau llegeix breus fragments de *Bérénice*, de Racine, imatges de la separació; filma en un cafè, uns músics al carrer, un ball, la intimitat domèstica, en un autoretrat que reflecteix la contradicció entre els desitjos i el temps. «Feia molt que volia assajar si podia fer una tragèdia amb la simplicitat d'acció que era tan del gust dels Antics. N'hi ha que pensen que aquesta simplicitat és una prova de la falta d'invenció. No imaginem que, al contrari, tota la invenció consisteix a fer alguna cosa a partir del no-res.» (Racine, prefaci a *Bérénice*, 1670).

18 h (Accés lliure) Presentació del projecte digital Internacional Straub, seguit de les projeccions en vídeo: ***O somma luce*, Jean-Marie Straub, 2010, 17 min;** ***L'inconsolable*, J.-M. Straub, 2011, 17 min.**

20 h Projecció: ***De son appartement*, Jean-Claude Rousseau, 2007, vídeo, 70 min.** Col·loqui posterior amb l'autor.

Films en discussió I (4)

Nestler és per a Jean-Marie Straub «algú que no ha fet més que filmar el que veu, sense imposar per endavant una forma i, per tant, sense fer desaparèixer la realitat». Així, no tan sols va fer l'elogi del cineasta sinó potser sobretot del documentalista. Les pel·lícules de Nestler destaquen pel seu realisme, la seva solidesa, el seu auster sensualisme i la seva poesia. A *Spanien!*, Nestler recorre Suècia, Finlàndia i Alemanya per entrevistar antics brigadistes de la Guerra Civil Espanyola, i a continuació fa un retrat d'exiliats i militants comunistes de l'interior. *El novio, la actriz y el chulo* va ser el curtmetratge amb el qual Straub i Huillet van respondre des d'Alemanya als esdeveniments del Maig francès,

en els quals no havien pogut participar a causa de l'exili de Straub. L'atzar és fonamental en la composició formal de la pel·lícula. En paraules dels seus autors es va tractar de la seva pel·lícula «més aleatòria», composta per una sèrie (curta) de blocs ben diferenciats però amb una relació no fàcilment determinable. L'efecte d'atzar lligat a una estructura simple també és crucial en una de les pel·lícules més fascinants del cinema independent espanyol, *Contactos*.

19 h Projectió: *Spanien!*, Peter Nestler, 1973, 16 mm, 43 min.

20 h Projections: *Der Bräutigam, die Komödiantin und der Zuhälter*, Jean-Marie Straub i Danièle Huillet, 1968, 35 mm, 23 min; *Contactos*, Paulino Viota, 1970, 35 mm, 64 min [nova còpia restaurada].

Col·loqui posterior amb Paulino Viota i Manuel Asín.

Diumenge 17 d'abril, 18.30 h | AUDITORI

Cacaboum! Punk in France (2): avant-punk

Una immersió en el passat del cinema underground i provocador francès, des del Maig del 68 fins al moviment punk i new wave. Entre muntatge al·lucinat i accelerat dels esdeveniments revolucionaris (O'Leary), la represa de la mala llet popular i burleta dels grafitis urbans (Bouyxou) i l'exhibició dels tabús més xocants, tot és possible. La sessió està centrada en el diari en forma de collage de Lionel Soukaz, *IXE*, film prohibit pel primer govern socialista de Mitterrand, objecte de culte després de trenta anys, encara cru, agressiu i subversiu. Ànimes sensibles i inquietes, atenció!: aquesta sessió és per a vosaltres...

Chromo Sud, Etienne O'Leary, França, 1968, 16 mm, 21 min; **Graphity**, Jean-Pierre Bouyxou, França, 1968-69, 16 mm, 20 min; **IXE**, Lionel Soukaz, França, 1980, 35 mm, 48 min.

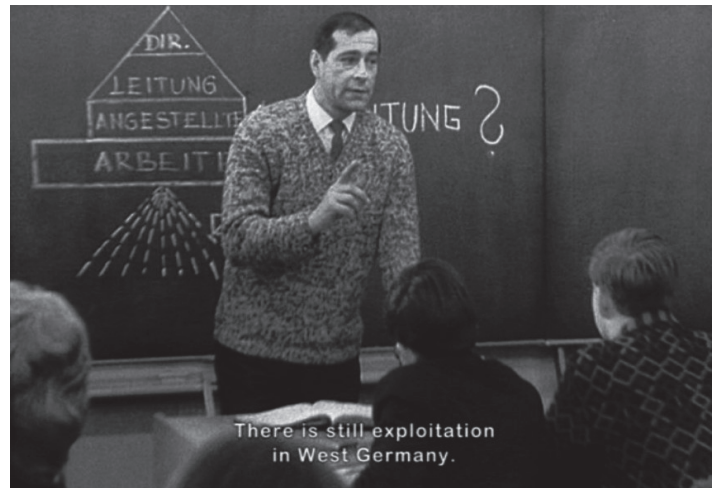
Dijous 28 d'abril, 20 h | AUDITORI

Al mar

El mar ha estat sempre present en pantalla com un paisatge de fons d'històries de viatges, batalles, aventures o incursions científiques que indaguen en les seves profunditats. Però més que simple localització, les pel·lícules d'aquesta sessió presenten el mar com l'autèntic protagonista, evocuen la centralitat d'aquest «lloc» i els motius

marins, els vaixells i els homes del mar, en les seves estratègies de representació, una cosa que té antecedents en la pintura i en la literatura. Els films de Marcel Broodthaers, Rosalind Nashashibi, Rebecca Meyers i Peter Hutton són incursions nàutiques, treballs a bord esquitxats de cites literàries i de referències pictòriques. [Projectió en 16 mm.]

Voyage on the North Sea, Marcel Broodthaers, Bèlgica, 1973-74, muda, 5 min; **Bachelor Machines (part 1)**, Rosalind Nashashibi, Regne Unit, 2007, 31 min; **Blue Mantle**, Rebecca Meyers, Estats Units, 2010, 34 min; **At Sea**, Peter Hutton, Estats Units, 2004-07, muda, 60 min.

Diumenge 1 de maig, 18.30 h | AUDITORI

Marxism Today. Estats en col·lapse

Com filmar el col·lapse, la crisi econòmica o les opressions d'un sistema polític i una ideologia? «La memòria interior» sorgeix d'un viatge de María Ruido a Alemanya, el desembre del 2000, on investiga la història de la seva família i la de l'emigració espanyola a Europa, als seixanta i setanta: enfront de la memòria oficial, és una reivindicació de l'experiència personal i col·lectiva. *Marxism Today*, produïda per a la Biennal de Berlín del 2010, es compon d'imatges d'arxiu i entrevistes a tres antigues professores de marxisme-leninisme a l'RDA, que evocuen la seva experiència després de la caiguda del mur: històries professionals, maternals o amoroses que enllacen amb la desil·lusió i les restes del sistema polític ensorrat en què van ser educades. En el seu nou film-assaig, Fita Steyerl reflexiona sobre la crisi econòmica global en un dipòsit de ferralla d'avions situat al desert de Califòrnia: alguns hi són per la crisi, altres són reciclats, en un procés que exemplifica el Boeing que va pertànyer al productor Howard Hughes i després a l'exèrcit israelià i que finalment va ser estavellat en el film de Hollywood *Speed*. *In Free Fall* suggereix sorprenents connexions entre l'economia, la violència i l'espectacle. [Sessió en vídeo, presentada per María Ruido.]

La memoria interior, María Ruido, 2002, 34 min; **Marxism Today (Prologue)**, Phil Collins, 2010, 35 min; **Use! Value! Exchange!**, Phil Collins, 2010, 21 min; **In Free Fall**, Hito Steyerl, 2010, 32 min.

Formes en revolució

El cinema, quan ha tingut joventut i la necessitat de canviar de ritme, s'ha acostat a la música: un quasi adolescent Garrel filmant una gravació dels Who; Peter Whitehead filmant el públic com puja descontrolat a l'escenari dels Stones al Royal Albert Hall. El cinema com a revolució estètica, irrupció d'una nova forma, possibilitat de canvi, en sincronia amb la música: després d'aquests precedents sobre el rock als seixanta, la sessió presenta el mític film de Lech Kowalski sobre la polèmica primera gira que els Sex Pistols van fer pels Estats Units. Amb una càmera de 16 mm, en un estil furiós, enèrgic i brut, de muntatge vibrant, Kowalski capta la intensitat dels Sex Pistols en directe, entre altres materials que componen el context conservador o post-hippy en què van sorgir; el film inclou actuacions o la música d'altres bandes com ara The Clash o Dead Boys, les reaccions del públic, moltes vegades de rebuig o desaprovació, o un entrevista amb Sid Vicious i Nancy Spungen poc abans de la seva mort, mentre segueix el grup en la gira que acabaria amb la seva separació a Califòrnia. [Projecció en vídeo.]

Les Who enregistrent, Philippe Garrel i Michel Taittinger, 1967, 5 min; **Have You Seen Your Mother, Baby**, Peter Whitehead, 1966, 4 min; **D.O.A.**, Lech Kowalski, 1979, 90 min.

Dijous 12 de maig, 20 h | AUDITORI

L'animal que després estic se(gui)nt

Les pel·lícules dels americans S. Brakhage, J. J. Murphy i del canadenc Jack Chambers presentades en aquesta sessió són informes sobre els cicles de la vida: un gos en putrefacció en un bosc, un conill mort a la vora d'una carretera, escenes de criança, caça i matança d'animals enredades en la vida urbana... En tots els films es repeteix la terrible imatge d'un animal mort com un compàs precís que s'adhereix a les escenes. La força d'aquesta imatge presenta de manera violenta la disponibilitat de l'animal enfront de la mirada humana i retrata la violència de la civilització industrial davant la naturalesa. A *The Hart of London* Chambers treballa formalment aquesta sèrie d'oposicions —mort/vida, naturalesa/civilització, home/animal— juxtaposant imatges en color i blanc i negre, metratge filmat i material d'arxiu.

[Projecció en 16 mm.]

Sirius Remembered, Stan Brakhage, Estats Units, 1959, muda, 10 min; **Highway Landscape**, J. J. Murphy, Estats Units, 1972, 6 min; **The Hart of London**, Jack Chambers, Canadà, 1970, 80 min.

Diumenge 15 de maig, 18.30 h | AUDITORI

Wrong Theater

Les atrevides i descarades pel·lícules de Gunvor Nelson i Dorothy Wiley, les ansioses animacions de Martha Colburn, les enginyoses visions de Jorge Lorenzo Flores i els estranys mons de Christopher Cogan obren esquerdes en els rols i gestos esperats en les imatges dels mitjans, de la publicitat i de la pornografia; parodien l'ús dels cossos i retraten accions estranyes que configuren un teatre equivocacat. Són films desinfectants que desfiguren i corrompen de manera compulsiva les representacions mediatitzades de la cultura popular per crear un univers filmic únic i pertorbador. Amb la presència de Christopher Cogan.

Take Off, Gunvor Nelson, 1972, 16 mm, 10 min; **Schmeerguntz**, G. Nelson i Dorothy Wiley, 1966, 16 mm, 15 min; **Cosmetic Emergence**, Martha Colburn, 2005, 8 min; **A Little Dutch Thrill**, M. Colburn, 2003, 2 min; **Waschzwang Mama**, M. Colburn, 2006, 3 min 30 s; **Hey Tiger**, M. Colburn, 1996, 3 min; **The Wank**, Jorge Lorenzo Flores, 2004, 16 mm, sense so, 1 min; **Cholesterol**, M. Colburn, 1996, 1 min 35 s; **Ode to the Busdriver**, M. Colburn, 1997, 5 min 30 s; **Don't Kill the Weather Man!**, M. Colburn, 2007, 5 min; **Lava**, Christopher Cogan, 1996-2007, 16 mm, 3 min; **Electreat**, C. Cogan, 1996-2007, 16 mm, 6 min; **Tunnels**, C. Cogan, 2009, 16 mm, 10 min.

Diumenge 22 de maig, 18.30 h | AUDITORI

Evil & Pop Culture (2).

Jardins del Mal. Inner Visions, Trips & Acid Eaters

L'espai cinematogràfic com a paisatge subjectiu i al·lucinat. Aquestes pel·lícules descriuen aparences carregades de subjectivitat i onirisme: cases, boscos i temples, viatges, estats de somni, malsons i visions. En la seva recerca, els autors plantegen dubtes sobre l'experiència de l'espai en el procés de filmació.

The Gardener of Eden, James Broughton, Estats Units, 1981, 16 mm, 8 min; **The Garden of Earthly Delights**, Stan Brakhage, Estats Units, 1981, 16 mm, muda, 2 min 30 s; **Eye Myth**, S. Brakhage, Estats Units, 1972, 16 mm, muda, 2 min; **The Way to the Shadow Garden**, S. Brakhage, Estats Units, 1955, 16 mm, 10 min; **Tuning the Sleeping Machine**, David Sherman, Estats Units, 1996, 16 mm, 12 min; **Orb**, Larry Jordan, Estats Units, 1973, 16 mm, 5 min; **Satan Claus**, J. X. Williams, Estats Units, 1975, 16 mm, 3 min; **The Virgin Sacrifice**, J. X. Williams, Estats Units, 1970, 16 mm, 9 min; **Spook House**, Cameron Jamie, Estats Units, 2003, 16 mm, 20 min; **De Dentro**, Peter-Conrad Beyer, Alemanya, 2006, vídeo, 10 min; **Breathought**, P.-C. Beyer, Alemanya, 2005, vídeo, 5 min; **Des deux côtés**, Andrew De Freitas, Canadà, 2008, vídeo, 4 min.

Dijous 26 de maig, 20 h | AUDITORI

Mara Mattuschka. Obres selectes

Cineasta punk i artista performàtica, considerada una de les màximes figures del cinema experimental, l'austríaca Mara Mattuschka aborda irònicament en la seva obra temes relacionats amb la bogeria, el cos i la identitat. Aquesta sessió, a manera de retrospectiva, recull dues etapes importants en la seva trajectòria: una mostra de les seves autofilmacions en les quals encarna el personatge de Mimi Minus i algunes de les seves col·laboracions amb el coreògraf Chris Haring, que proposen un extravagant tractat del moviment. [Projecció en vídeo.]

Parasympatica, M. Mattuschka, 1985, 5 min; **S.O.S. Extraterrestria**, M. Mattuschka, 1993, 11 min; **ID**, M. Mattuschka, 2003, 10 min; **Legal Errorist**, M. Mattuschka i Chris Haring, 2005, 15 min; **Burning Palace**, M. Mattuschka i C. Haring, 2009, 32 min.

Diumenge 29 de maig, 18.30 h | AUDITORI

Evil & Pop Culture (3). Ballant amb els morts. Fetitxes, zombis i coreografies profanes

La dansa i el cinema han compartit la mateixa tasca de construir, creativament, el temps i el moviment. L'aura del ball, la repetició, el trànsit, el grotesc, l'esgotament i l'excés són alguns dels rastres que anirem trobant al llarg d'aquesta sessió dedicada a la sensibilitat carnavalesca. Balls de subversió i de regeneració, catarsis de la por i del misteri, les obres reunides aquí porten fins a l'extrem els límits de resistència del cos i de la consciència, en una inversió joiosa de la realitat sagrada i la profana.

Dickson Experimental Sound Film, William K. L. Dickson, Estats Units, 1894, 20 s; **Beltane**, Christopher Steele, Anglaterra, 1997, 16 mm, 6 min; **Psych-Burn**, J. X. Williams, Estats Units, 1968, 16 mm, 3 min; **Kalighat Fetish**, Ashish Avikunthak, Índia, 1999, 16 mm, 22 min; **Electrocuting an Elephant**, Thomas A. Edison, Estats Units, 1903, muda, 40 s; **Dance Number 1-6**, Raphael Montañez Ortiz, Estats Units, 1985, vídeo, 17 min; **Chumlum**, Ron Rice, Estats Units, 1964,

16 mm, 26 min; **Une nuit sur le Mont Chauve**, Alexander Alexeieff i Claire Parker, França, 1933, 16 mm, 8 min; **The Flora Faddy Furry Dance Day**, Richard Philpott, Anglaterra, 1989, 16 mm, 11 min; **Fiorucci Made Me Hardcore**, Mark Leckey, Anglaterra, 1999, 15 min.

CLAUSURA XCÈNTRIC / Dijous 2 de juny, 20 h | AUDITORI

Ben Russell. Trypps, tribus i déus murris

Artista i cineasta nord-americà itinerant, autor d'una vintena de pel·lícules, Ben Russell mostra un marcat interès per l'etnografia i la performance com a vies d'accés a noves formes d'experimentar el cinema. Aquesta sessió reagrupa alguns dels seus *Trypps*, curts poemes visuals al voltant de les múltiples formes de la rauxa, així com la seva recerca antropològica sobre la mitologia, l'arcaic i el primitiu. La sessió donarà pas a una performance de l'artista.

Last Days, 2004, 16 mm, 5 min; **The Red and the Blue Gods**, 2005, 16 mm, 8 min; **Black and White Trypps Number Three**, 2007, 16 mm 11 min 30 s; **Daumë**, 2000, 16 mm, 7 min; **Trypps #6 (Malobi)**, 2009, 16 mm, 12 min; **Black and White Trypps Number Four**, 2008, 16 mm, 10 min 30 s; **Trypps #7 (Badlands)**, 2010, 16 mm, 10 min.

Performance: The Black and the White Gods, projecció en 16 mm, doble canal i circuits sensibles a la llum.

Diumenge 5 de juny, 18.30 h | AUDITORI

Andrés Duque presenta: «Nosaltres, els vius»

Estrena a Barcelona del primer llargmetratge del cineasta espanyol d'origen veneçolà, Andrés Duque. Estrenat al Festival de Rotterdam (2011) i guanyador del Premi del Públic en la recent edició del Festival de Cine Documental de Navarra, Punto de Vista, *Color perro que huye* és un film que planteja a l'espectador una narrativa lliure, fragmentada i no exempta d'humor que s'alimenta de la Internet i de l'ús que en fem. Plantejada en forma de capítols aparentment inconnexos i sense jerarquia, Duque ens planteja una experiència cinematogràfica poc habitual i que apunta cap a un estat d'ànim, el que atorga a la frase que utilitza com a títol. Després de la projecció, el cineasta ha preparat una sessió *youtubera* sorpresa com a complement i clausura d'aquesta temporada.

Color perro que huye, Andrés Duque, 2011, vídeo, 70 min.